

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані відлі від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Криза правиці.

У вчерашнім виданю здали ми справу з ходу розправ, які вели ся 6. червня в езекутивнім комітеті правиці над язиковим питанєм в Австрії. Переглянувши чеські і німецькі дневники прийшли ми до пересвідчення, що наше справозданє було вірним образом тих розправ. В такім дусі розправляно в комітеті через чотири години в присутности гр. Туна і трех парламентарних міністрів. Нині попробуємо об'єктивно розібрати погляди поодиноких речників на язикову справу в Австрії, бо такою ся справа представила ся.

Тож на перший погляд впадає в око сей момент, що правиця (чи там єї представителі) не однаково подивила ся на язикову справу в Австрії. Коли послы чеські, словінські, хорватські і рускі домагали ся від теперішнього правительства і від правиці яко парламентарної більшости, щоби вже в найблизнім часі управильнено язикові відносини у всіх коронних краях о мішанім населеню і то рівночасно, то послы польські і заступник католицких людовців, др. Катрайн, хотіли взяти ся лише за управильненє язикових відносин в самійже Чехії, а може в найлучшій разі і на Мораві.

До осущеня першого проєкту поставили чеські послы, др. Пацак і др. Енгель позитивне внесенє, щоби комітет правиці вибрав з посеред себе субкомітет і поручив єму виробити програму, котра би обняла подрібні постуляти поодиноких народів у всіх коронних австрійских краях. А пос. Барвіньский і пос. Повше піддержали конечність виробленя такої програми тим, що указали на невідраднє національне та політичне положенє як Русинів в Галичині та на Буковині, так і Словінців та Хорватів в Стирії, Країні, Каринтії, Горицях, Істриї і Триєсті.

Щоби спинити переведенє національної та політичної рівноправности у всіх австрійских краях рівночасно, заявили польські послы Білинський і Яворский, що уважають вибір субкомітету ad hoc злишнім, позаяк правительство знає головний напрям програми правиці, а спеціальні постуляти поодиноких народів були вже в своїм часі представлені гр. Тунови. Погляд сей на справу язикову піддержав і др. Катрайн в імені католицких Німців.

Сих фактів ніхто не годен заперечити, а факти сї суть наглядним доказом, що правиця або вже відступила від своєї адресової програми, або небавом відступить. Tertium non datur. Поляки і католицкі людовці знехтували 6. червня те звено, що доси лучило поодинокі єї клуби і національні сторонництва. А значить се стілько, що правиця нині стала вже безпрограмовою. Переведенє рівноправности всіх австрійских народів Поляки і католицкі Німці покладали в кут, а тим мабуть і розбили правицю.

Старав ся сей розрив спинити гр. Тун своєю річю, не заявившись проти поглядів Чехів, Русинів та полудневих Славян і не освідчившись виразно за поглядами Яворского, Білинського та Катрайна, але ся інтервенція мабуть не буде мати успіху. Ся інтервенція мала хіба той хвилевий резульат, що вже 6. червня правиця формально не розпала ся. Се одна сторона медалю правиці.

Друга сторона медалю така. Др. Катрайн і оба представителі «Кола» заявили в своїх виводах за тим, щоби програму лівіці узнати за субстрат і підставу до переговорів правиці з лівіцею. Чи се можливе? По нашій щирій думці — се проста фантазія. Чому фантазія? Фантазія по тій простій і ясній як білий день причині, що лівіця не уложила

своєї програми in usum правиці і правительства, а виключно pro domo sua. Се значили не лише опозиційні дневники в своїм часі як найвиразнійше, але до сего з'обовязала ся вся лівіця протоколярно, словом чести під грозою анатеми. Як колись лівіця стояла при хебській присязі, так тепер стоить она при хебській притязі і при своїм протоколі, в котрім сказано, що уложена програма становить нерозривну цілість, за котрої виконанє в цілости (не парціально і не краями) постоить вся лівіця солідарно. А заким би могла бути яка небудь бесіда о переговорах — не з правицею, а безпосередно з правительством, то перед тим мусіло би правительство відкликати всякі язикові розпорядженя, а навіть гр. Тун мусів би уступити яко такий, до котрого лівіця не має довіря.

Фантазією є надія д-ра Катрайна і Поляків о можливости навязаня переговорів правиці з лівіцею і по тій причині, позаяк чейже всім докладно звісно, що лівіци не розходить ся о справедливе поладнанє язикового питаня в альпейских і судетских краях, де Німці інтересовані, а розходить ся лівіци о — геґемонію над Славянами в згаданих краях, о удержанє status quo на Буковині і о купленє Поляків за ціну «взаємности», а в кінці о обнову лібералізму і «викуренє» того самого Катрайна, котрий на зборах правиці ломив копіє в обороні програми лівіці. А думають Німці осягнути свої ідеали програмові не другою дорогою, а просто розбитєм правиці, сполукою з Поляками і з'іольованєм Чехів та полудневих Славян, що би відтак навіть над всякими Катрайнами перейти до дневного порядку.

Хто з посеред правиці вступає нині в переговори з лівіцею, той не трудить ся над добром Австрії і двигненєм єї народів, а трудить ся — скажім отверто —

Присяга вірности

новеля

Марії Софії Шварц

перевід

С. Єзерского.

(Дальше.)

VI.

Ся страшна війна закінчила ся. Супокій влив бальсам у рани війни. Розпущено військо до родини, а єї, що дослужили ся слави і відзначеня, виглядали тужно сеї днини, коли побачать ся з ріднею. Французи витали радостними окликами вертаючих борців.

Батьки, матері, жени, сестри і коханки спішили ся, щоби лицарів обнимати. У числі сих останних був зовсім молодий чоловік в мундурі майора від жвавів. Казалось він єго честно дослужив ся, бо вертав тільки з одною рукою та ногою. Однак єї страти єго не смутили. Єго бліде лице променіло надією і радостю.

Він не здержував ся довго у Парижі, але, як скоро міг, пустив ся в дорогу до родини. Думний і щасливий наче який бог витав він єї сторони, де провів весело свій вік діточий і снів при боці Зої первосни свого щастя та коханя. Не доніс про свій поворот, бо хотів їй зро-

бити веселу несподіванку. Якже не тьохкало єго серце на саму гадку о єї радості, і з яким чувством правдивої пихи споглядав він на сей почестний крест, що на нім висів. Тепер чув ся він гідним любови і подиву Зої. Він відзначив ся яко лицар і любив єї все зарівно вірно та невмовно. Якже вона єго своїми великодушними гадками не збагнула та незрозуміла. Він знав від власного серця, як дуже мусить вона сего любити, котрий єї так як він любив. А щоби міг час Зою змінити, про се єму і не снило ся, бож він єго не змінив. Щоби Зоа віддала ся иньшим почуваням, се казалось єму не вмоготу. Адже він остав все той сам і Гастон ділав, як всі — він судив після себе о своїй любці.

Під вечір красної літної днини прибув він до дому своїх батьків, а в пару годин опісля находимо єго в огороді Дорбена на тім самім місці, де єму Зоа при розстаню присягу вірности зложила.

Оперши ся о поручє стояв Гастон і споглядав на море. Знав він, що Зоа виходила вечером на прохід на се місце, тож постановив, тут єї приходу вижидати, щоби єю веселу несподіванку еще побільшити. Хотів, щоби їх перше побаченє тільки тут і тільки при свідку Бозі відбуло ся.

Довго вже стояв там наш воєк і наслухував на кожний голос, а дожидана не приходила.

Гастон зачав уже побоюватись, чи часами Зоа давних своїх звичаїв не закинула і роздумав, що єму дальше ділати, щоби міг Зою саму на сїм місці побачити. З сеї задуми розбудив єго стук кроків, але не одной особи, а двох котрі близили ся. Гастон, котрий зовсім не хотів, щоби при єго першій стрічці з Зою була особа третя, подав ся за корчі. Ледви се стало ся, вказала ся молода женьщина, що опералась о рамя мужчини.

Гастон ді Жівр витріщив з своєї схованки очі на єю надходячу пару, котра доказувала, що він або внав жертвою огидного обману, або що єго очі заводили.

— Ах, мій Боже, — мовив він сам про себе, — мої думки і чувства так вельми заняли ся Зою, що єї виджу, як скоро побачу яку будь женьщину, тож і тепер думаю, що се Зоа.

Гастон потер рукою наче грань розпалене чоло, як коли би хотів сеї образ виполошити, котрим, думав, єго виобразьня грає ся.

Тимчасом підійшли надійшовші аж до поручя і стояли тепер зовсім близько сих корчів, поза котрими Гастон укривав ся.

— Зоо, — промовив мужчина, о якого ру-

над усуненням теперішнього кабінету, над відновленням національної борби у всіх коронних краях о мішаним населенню, над реставрацією жидівського лібералізму і над насиченням свого чисто-партиїного еґоїзму. Той в дальшій поли викликає евентуальну обструкцію парламентарну зі сторони погноблених народів, той унеможливає і одобрене угоди з Угорщиною.

Декому з Поляків здає ся, будьто наспіла вже пора вернути назад до політики Ляссер-Земялковский. Добре! Просимо спробувати! Portae patent! Німцям бракує п'яте колесо у воза. Тільки хто буде становити нову парламентарну більшість? Штірк з своїм Ляйб'єром, збанкрутовані поступовці, групка еґоїстичних капіталістів Мавтнера, Люеґер з своїми віденськими кракелерами і всякі Леміши, Глекнери та Веленгофи, що стоять нині під командою Шенерера. Се була би гарна сільветка до позавидованя! В тій більшості мабуть не хотів би знайти і сам др. Картайн. Але забавитись можна. Не успіла лівіця доси розбити правицю ні тероризмом, ні обмизностию, то чогож би їй бідненькій не мали помогти до того деякі менери правиці? Хлюмецкий з charte blanche жде нетерпеливо на гостей з правиці? Стіл накритий...

Ми в засаді не противні переговорам між австрійськими народами не виключаючи Німців. Але не дамо себе переконати, що програма лівіці могла би послужити за субстрат до таких переговорів. Німці опозиційні не завернуть вже з дороги, на котру ступили. За їдою змагає ся апетит, а они мабуть аж тепер прийшли на смак.

Теперішня акція лежить лише в октройованім язиковім законі для всіх коронних країв в Австрії. Вивертати конституцію з артикулом XIX-м до гори ногами — се одно, що підкопати еґзистенцію Австрії, бо се значить скріпити на єї окраїнах центрифуґальну силу. Національна свідомість австрійських Славян і німецкий або німецькопольский лібералізм — се огонь і вода. Експериментальної політики було в Австрії за багато, як щоби ще раз до такої політики вертати. Впрочім на миловане нема силваня. Розминемо ся з міснею Австрії, то потонемо в двох великих морях з тою ремінісценцією, що булисьмо suae fortunae fabri.

З руских товариств.

Справозданє з послідних трох засідань Виділу товариства Імени Котляревского.

1. Принято до відомости, що зміненій статут товариства вислано минувшого місяця до

ку молода женьщина опирала ся, мені мовили, ти мала зносини з якимсь Гастоном ді Жівр, що пішов на війну. Чи правда се? В таким разі, ти мене обманула, говорячи, що я твоім першим коханком?

На єї слова ворохнулись корчі, за котрими стояв Гастон, обоє коханки сего не помітили.

Голосочком так милим та лагідним, неначе літний легот, одвітила Зоа:

— Любий Каролу, то правда, що ді Жівр і я булисьмо товаришами діточих гульбищ, але о любови не було між нами бесіди. Ти перший який розбудив се чувство у моім недосьвіднім серцю. Думаєш, я була би пустила на війну Гастона, наколи би я его була любила? Чи засудила би я себе на такі муки, наколи би було прилягло моє сорце так до него, як до тебе?

І знову дав ся чути сильний шелест у корчах.

— О! коли би я смів тобі вірити, згомів Кароль і огорнув єї стать рукою. Поглянь мені в очі Зоа, і присягни, що я твоім першим і одиноким милим.

— Присягаю! — вицїдила Зоа і оперла голову о грудь Кароля.

Звук неначе вздох наполошив Зоу і вона промовила:

— Що се було?

міністерства до затвердження враз з просьбою о дозвіл збираня складок на будову руско-народного театру у Львові.

2. Принято до відомости справозданє д-ра Озаркевича, голови комітету до уряджуваня аматорских вистав драматичних і вечерниць в ціли збільшеня фондів будови театру. Під конець червня кружок аматорів відиграє одноактову штуку д-ра Франка «Майстер Чирняк», а до вповнення другої части вечерниць зволіли прийняти участь товариства «Боян» і «Кружок музичний».

3. Упрошено п. арт. Труша, щоби виготовив рисунок до грамот, які мають розіслати ся членам товариства.

4. Рішено постаратись о пушки для збираня жертв на будову театру і розмістити їх в одвітних льокалях публичних.

5. Рішено з кінцем кожного місяця оповіщувати в часописях виказ членів і добровільних датків на будову театру.

6. На внесенє д-ра Озаркевича, підперте проф. Кокорудом, постановлено завязати комітет, що має занятись уряджуванем відчитів про руску драматургію і взагалі літературних сходин.

7. Обговорено спосіб придбаня товариству як найбільшого числа членів. При низькій вкладці 1 зр. 50 кр. на цілий рік, має Виділ надію придбати з часом тисячі членів, а тимсамим і грошей на будову театру.

8. Принято до відомости справозданє голови товариства, що зроблено доси в справі придбаня площі під будову театру. На разі се справозданє не надає ся ще до прилюдного оповіщення.

9. Рішено виготовити петицію до Ради міста Львова о відступленє відповідної площі під будову театру, котру осібна депутация під проводом д-ра Савчака має вручити президії міста, — а також просити другі руско-народні товариства, щоби від себе підперли сю петицію.

10. Рішено подякувати письменно п. Вас. Бойкови, ем. уряди. у Львові, за жертву на будову театру.

11. Приняті в члени товариства: п-ні Марія Грушевська, др. Ярослав Кулачковский, др. Стеф. Федак, Василь Бойко, Вас. Сімович, Генр. Будзиновский, Ник. Боярский, Антін Тимняків, Рудольф Остапович, Волод. Мельник, Андр. Шахнович, Вол. Вергановский, дир. Едвард Харкевич, проф. Петро Огоновский, о. Йосиф Терешкевич, Никола Левицкий, Юстин Левицкий.

Замкненє рахунків «Красового Союза Кредитового», стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць май 1899 року:

Стан довжний:

1. Удїли членські	15.575	кор. — сот.
2. Фонд резервовий	442	„ 16 „
3. Вкладки щадничі	102.974	„ 63 „
4. Сальдо побраних відсотків	1.078	„ 99 „
Сума	120.070	кор. 78 сот.

— Се зітхненє моря ід берегу, моя любя — одвітив Кароль.

— Ходи, ідім, — пролебедїла Зоа. — Я не люблю ся у зітханю моря.

Віроломній докоряла совість, а згадка пригадала їй з невідпорною строгостию, що вона власне на тім місци вічну любов і вірність поприсягла; вірність, котру вже давно зломала.

Чи ж любила она дійсно Кароля? Бог там єї знає! Зоа належала до сих, що люблять після розположеня духа або суєти.

Кароль ді Бопрі був маркизом, надто молодий, багатий, закоханий. Зоа прийшла би через него у таке товариство, якого їй Гастон не міг ніколи дати, наколи би дійсно вернув з бою.

Яко родовита французжанка не могла Зоа ніяк зрозуміти, як можна задля чувства посвятити власний хосен, тому приняла жадно партию з Каролем а невдовзі видалось їй непоявним, як могла вона думати, що мала на правду якусь склонність до Гастона. Сей мусів вже то пізнати, що вона не могла сему оперти ся, щоби не вийшла за багатого маркиза ді Бопрі, бо тільки під впливом опоеного чувства зложила дітинну присягу вірности.

(Конець буде).

Стан чинний:

1. Удїлені позички	60.512	кор. — сот.
2. Готівка в касі	2.292	„ 29 „
3. Папери фонду резервового	397	„ 04 „
4. Льокації	55.460	„ — „
5. Сальдо коштів адміністрації	355	„ 77 „
6. Кошти заснованя	1.053	„ 68 „

Сума 120.070 кор. 78 сот.

Членів прибуло 10 і оставало з кінцем мая 1899 р. 220 членів з 324 декларованими удїлами в сумі 16.200 кор.

Стопа процентова від вкладок 4½%, від позичок 5½% до 7%.

Дирекция.

Справозданє Товариства взаїмного кредиту «Дністер» у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, за місяць май 1899.

I. Стан довжний:

1. Удїли членів	61.380	кор. 08 сот.
2. Фонд резервовий	4.617	„ 50 „
3. Спеціальна резерва	433	„ 16 „
4. Вкладки:		
а) стан на початку	593.216	к. 56 с.
б) вложено в маю	40.961	к. 26 с.
разом	634.177	к. 82 с.
в) винято	28.582	к. 0 с.

Стан з кінцем

мая 605.595 к. 72 с. 605.595 кор. 72 сот.

5. Сальдо процентів побраних	24.460	„ 03 „
6. Непіднята дивіденда за р. 1897	529	„ 55 „
7. „ „ „ „ 1898	1.498	„ 63 „
8. Кошти спору	144	„ 50 „
9. Льокації сторін	52	„ 50 „

Сума 698.711 кор. 67 сот.

II. Стан чинний:

1. Позички удїлені:		
а) стан на початку місяця	542.521	к. 79 с.
б) удїлено в маю 1899	43.115	к. — с.
разом	585.636	к. 79 с.
в) сплачено в маю 1899	17.284	к. 66 с.
Стан з кінцем	568.352	к. 13 с. 568.352 кор. 13 сот.
2. Готівка в касі з 31. мая 1899	551	„ 51 „
3. Цінні папери фонду резервового	3.597	„ — „
4. Цінні папери иньші	70.972	„ 70 „
5. В щадниці почтовій (оборот чековий)	7.650	„ 95 „
6. В иньших Товариствах і банках	45.008	„ 10 „
7. Сальдо коштів адміністрації	2.579	„ 48 „
Сума	698.711	кор. 67 сот.

Членів прибуло в маю 55, убуло 10, оставало з кінцем мая 1899 р. 1578 членів з 1620 декларованими удїлами в сумі 81.000 кор.

Стопа процентова від вкладок почавши від 1. липня 1890 р. 4%, — від позичок удїлюваних з провізією на кошта адміністрації 6½%.

В Товаристві взаїмних обезпечень «Дністер» прибуло в місяци маю с. р. 6.179 важних поліс на суму 3,229.968 зр. обезпеченої вартости з премією 28.861 зр. 45 кр. Разом від 1. січня до кінця мая видано 23.529 важних поліс на суму 13,525. 573 зр. з премією 113.474 зр. 95 кр.; попередного року за той сам час було 19.136 важних поліс з премією 94.329 зр. 95 кр. на 11,359.857 зр. обезпеченої вартости.

Шкід в маю с. р. було 46 случаїв; разом всіх від початку року до кінця мая було 199 шкід з котрих 188 вже виплачено, 1 находить ся в ліквідації, а виплату 10 відшкодовань (в сумі 5.250 зр.) на разі з причин правних здержано. Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації вносить brutto 59.320 зр. 22 кр. а по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 29.611 зр. 74 кр.

Фонд резервовий з днем 31. мая с. р. вносить 105.626 зр. 33 кр. і зложеный в цінних паперах.

На житє заключило обезпечене в Товаристві Краківскім через «Дністер» с. р. до кінця мая 41 осіб на суму 56.700 зр. З давнїших о-

безпечень оплатило в маю 112 сторін 1652 зр. 15 кр. премії,

Звертаємо увагу наших членів, щоби обезпечалися на жите тільки через Товариство «Дністер». Потрібні інформації до обезпечень уділять «Дністер» радо кождому на жадане.

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

Хорватська гімназія буде відкрита в Пазині мимо протестів Італійців вже з слідуєчим шкільним роком. Міністер просвіти, гр. Білянд Райдт, велів розписати конкурсе на дві посади професорів для I. класи. До успіху сего можемо братам Хорватам лише пожелати.

Російські студенти, релігвані університетськими властями за послідні розрухи, удають ся громадно на заграничні університети і академії. Так, приміром, переїздило недавно кількох студентів московського університету через Львів до Брукселя, а на днях явило ся 60 студентів в гірничій академії в Леобені (в Стірії) до запису.

Передполуднем 9. червня прийняв цісар на авдиенції Селя, почім Сель опять конферовав з гр. Голуховским. Віденські дневники без різниці становиск, на яких стоять, провіряють, що угода буде компромісово поладнана. Точки компромісу держать ся поки-що в найбільшій тайні. Сель конферовав 9. червня в полудне опять з гр. Туном, а верне до Пешту імовірно в суботу або неділю.

Деякі французські дневники в виданях з 8. червня заговорили нагло про можливість димісії теперішнього кабінету. Процес проти Драйфуса перед новим воєнним судом в Рен відбуде ся після гадки адвоката Драйфуса, Деманже'а аж в серпні. Клуб автомобілів «La France», на котрого чолі стояв увязнений гр. Діон, а котрий то клуб по пригоді в Отелі закрито, відкрив префект парискої поліції.

Торжество Пушкіна в Петербурзі було тим замітне, що на банкеті, який відбув ся вечером 7. червня, літерати і дневникарі російські і польські наговорили собі багато чемностей на тему мирного сужитя обох народів. Поляки славили Пушкіна, російські учені польську літературу. Правительства не хвалено. Редактор Петербурского «Кгау-у», Пільц, звернув увагу присутних на відраду прояву, що на торжество Пушкіна наспіли з Галичини привітні телеграми і письма.

Між Росією а Англією повисла не лише будова залізниць в Китаю, але і будова російських залізничних шляхів в Персії з Табрису до Тегерану. На вість, що Росія почала вже таку будову, вислала Англія 5 воєнних кораблів до перської пристани, щоби евентуально тут осадитись на случай, коли би Росія сухопутною дорогою захотіла дібрати ся до перської пристани.

На Филиппинах настав тепер дощевий час, а пору сю використовують Тагальове в сей спосіб, що зганяють амераканські залози з стратегічних місць, які велів генерал Отіс заняті своїм військом подальше від Манілі. Тагальове пустились на під'яздову війну і безнастанно непокоять Американців. Ген. Отіс залишив проте на разі агресивну війну проти Тагалів і жде осени. Тоді, на чолі 30.000 війська, думає він наново почати ширшу воєнну якцію.

В італійським парламенті продовжає ся обструкція. Посли говорять по кілька годни. В наслідок сего поставив міністер Соїно внесенє на зміну регуляміну.

НОВИНКИ

— **3 руско-народного театру.** Дальший репертуар в Борщеві: Ві второк 13. червня «Баби», комедія в 4. актах З. Шибицького, в перекладі Т. Гембицького; в четвер 15-го на дохід «Народного Дому» в Борщеві «Прольог» В. Матюка (твір музичний), відтак «Вихованець» народний образ зі сьпівками в 3 актах, а закінчать «Вечерниці» Ніщинського; в суботу 17-го «Ямарі» (оберштайгер) оперета в 3 діях Целлера (по раз першій на рускій сцені); в неділю 18-го «Сербин» образ із запорожеского жита козаків в 5 актах Карпенка Карого; в понеділок 19-го представленє для селян (всгун 10 кр.) «Наталка Полтавка»; ві второк 20-го «Честь» комедія в 4 діях Судермана; в четвер 22-го на добродійній цілі «Привіт» Копка, відтак «Заручини по смерті» комедія в 2 актах і «Він не заздрисний» в 1 акті, дальше дует з «Ямарів» і «Завіщанє»; в суботу 24-го «Барон циганський» оперета Штрауса, а в неділю 25-го «Чумак» комедія в 4 актах Карпенка-Карого.

— **Опера «Князь Ігор».** В Празі буде введена опера «Князь Ігор» укладу російського музика Бородіна. Дійствуючими лицами суть: Княгиня Ярославна, Кончаківна, половецка дівка, Володимир Ігорович, Кончак і Овлур яко історичні особи, а відтак Галицький, Єрошка і Скула. В другім акті уміщений балет. Акція відбуває ся на основі історичного факту, що Володимир, син Ігора заволодів полівецким ханом Кончаком, сватає доньку Кончака.

— **А куди тепер?** На політичнім овиді закроює ся на обнову союзу Поляків з Німцями. Так принайменьше голосить «Slowo Polskie». Оно написало недавно дуже виразно, що Поляки не мають чого шукати в союзі з Славянами австрійськими, а їх місце побіч Німців. В горі треба Полякам бути «автономістами», в долині, у себе дома — «централістами». Се значить одно, що польщити Русь. По конференції ека. комітету правниці написало знов «Slowo Polskie»: Внесенє Еггля і Пацака, щоби вибрати субкомітет для уложєня постулятів поодиноких народів, заступлєних в правниці, упало «stromotnie». А тїпуть ся також «Slowo Polskie» і тою справою, що пос. Білинський симразом голосував також проти Чехів враз з Яворским і Мадейским. Видко — каже орган пос. Рutowского — що пос. Білинський «набрал досьвіду і зрозумів, що значили слова (Барвіньского): в Галичині ще не управильнені язикові відносини. Ми мало журили ся тим, де і при ким стануть Поляки в державній раді. Се вже їх голова в тім і пос. Рutowского чи б. міністра Земляковського. Наша журба лежить в тім, що зробить з собою о. Данило, як би так вже завтра Поляки сполучили ся з німецкою лівецею. До кого тоді прихилив ся би о. Танякєвич? Мабуть тоді написав би відкрите письмо в «Дьл-ї», що він стане по стороні «чистих» змагань Чехів та полудневих Славян.

— **Ножовник Пферше.** Звісний з ножикової авантюри в парламенті посол і заразом проф. праского німецкого університету, Пферше, пригадав ся світові отвертим письмом до посадика Осєку (Aussig) адвоката Клепша. Пригода була така. Виборці з Осєку зажадали від Пфершого зложєня мандату. Посадник др. Клепш написав чємєнький лист до Пфершого, в котрім єго «сердечно просить», щоби подав виборцям можливість, зложити мандат в достойнішій руки. На се письмо відповів Пферше: «А я >сердечно< прошу Вас, пане посадику, щоби Ви — повісились». Дневники коментують відповідь Пфершого словами: «ароганція жидівска».

— **Гранат.** В п'ятницю рано на Рибній площі в Станіславові випродавали спадкоємці по покійній гандлярі Мандлю старе залізо. Один віз заліза вивезено вже. Коли ладовано другий, розніс ся нараз гук вистрілу. Наспівші люди побачили біля воза на землі простертого візницю Олексу Канкана. Кров обризкала віз, на грудях тїла одіж, волосє було окровавленє і осмалєне. По другій стороні воза держав ся ще на ногах Аврумко Ерліх з потороченим правим плечем, побіч него з покровавлєним лицєм і руками стояв Шмуль Мішель. Легші рани віднесли Ізак Шарфер, син гандляра і Шльойма Тішлер, син кравця, що як-раз туди переходили. Показало ся, що між старим залізом находив ся невистрілений гранат, що при ладованю експлодував. Канканови розірвав гранат грудь і череву. З терпєливостю умирав бідак, тяжко стонучи. Єго заосмотрєно ще сьв. Дарами. Легке одно виийшло на верх, з живота витягєно кусник заліза. Ерліхови ампутовано сейчас руку, Мішель мабуть втратить очі. Судова комісія з лікарями явила ся на місці. Вибух був так сильний, що кусні заліза зарили ся в подальшій мурі магазину на 7—10 сант. глибоко.

— **Архикнязь в ролі Валєнштайна** — се хіба вже рідке явище. На аматорській виставі в палаті архикнязя Фридерика з Прєнбурга відграно деякі сцени із Валєнштайна, в яких вступав архикнязь Фердинанд Кароль в головній ролі. Віддав єї вірно і дуже добре. Всі відтїни сєї ролі були віддані дуже точно.

— **Дефравдація в суді.** Канцєліст повітового суду в Кіцмаві, Константин Рібєнбавер спроневірив судові депозита в готівці 2.000 зр. та численні дорожчїности, які були переховані в суді та утік із сими до Росії. Вислано за ним канцєліста Гроссєра, що догонив Рібєнбавера та казав єго арештувати.

— **Сибірська залізниця.** Дописуватель до «Петерб. Вѣдомостей» ось що пише про приємности на сибірській залізници. На одній стації муєли ми ждати кілька годни, бо шлях до слідуєчої стації був завятий робітничим поїздом. В сусіднім лісі обізвавала ся людова «охота». Не звати відки появилася нараз і музика, ба і горівка і далі зачала ся гульня. Але рівночасно стали показувати ся ріжні підозрілі індивідуа, та кондуктори перестерегли подорожних, аби стерегли своїх клунків. Нараз побачили подорожні, як обрабовано на очах всіх якогось паного архітекта. Забрано єму револьвер, калитку, годинник та иньші річи, а коли подорожні стали домагаги ся, аби єму сєсі річи звернено, кондуктори відповіли, що не треба тут нічого бо-

яти ся, бо ті річи переховав «ретельний чоловік». Але сей «ретельний чоловік» в старім мундурі, з гвером у руці та з рукавом розпорєним здовж цілої руки не міг ніяк подобати ся. Коли однак подорожні повторили вдругє своє жаданє, поспивав ся на них град проклонів. Як стало змеркати, положєнє зробило ся ще прикрійше. Урядники сновали ся у збруї, свїтили на шлях та під вози залізниць. З одного воза виволічено якогось обідранця, що не мав карти їзди, але за те мав багато клунків, розуміє ся не своїх. Відтак догляєно, що другий лежав під возом, та вирізував в дощці діру до середини. Єго побито добре та замкєно до арештантського воза. Такий майже стан облоги тривав аж до рана. Рано показало ся, що замкєний у возі волоцюга утік, а кондукторів та подорожних обікрадено, як має бути.

— **Намальований офіцер.** Один молодий російський офіцер залицав ся до доньки фарбярє в Москві. Старий батько бачив, що се нічим добрим не скінчить ся, тож зборонив офіцєрови вступу до свого дому. Але той нічо собі з того закау не робив, ходив далі та баламутив панночку. Вкінци вже було сего батькови панни за богато. Коли одної днини прийшов офіцєр в гостину, батько зловив єго та понурив єго голову у фарбі, приладженій на якісь матерії, а відтак позволив єму відійти. Коли офіцєр вернув домів, хотів позбути ся при помочи мила немилої сєї краски лица. Так пож! Всі проби були пусті. Тоді нещаслива жертва мести фарбярє пішла до генерал-губєрнатора Москви з жалобою. Губєрнатор насварив виравді офіцєра, але казав фарбєрови обмити єму лице. Та на се казав гордо фарбєр, що довго намучив ся, заким винайшов таку фарбу, що ніколи не змие ся. Цікаво би бачити офіцєра в сій хвилі, як почув се. Тепер муєть піддати ся хємічним дослїдам, та доперва за яких кількох неділях дістане єго лице назад звичайну свою краску.

— **Телеграф без дротів по містах.** Марконі наміряє перенести свою систему телеграфу без дротів до більших міст. Англійські залізниць взяли під розвагу сєсю гадку Марконього, та мають робити проби в великих розмірах в сїм напрямі головнє в Лондоні, де телеграфічні та телефонічні получєня є вже за густі. В Чикаго робив профєсор Греєн ріжні досьвіди з системою Марконього: Два апарати уміщено на найвишших дахах і хоч між обома апаратами були дахи з матерії, що не переводить електрики та крім того богато телеграфічних дротів, депеша з одного апарату приходила цілком незмінєна до другого.

— **Ц. н. Дирекція залізниць державних оповіщує:** Заведєнє руху особового при товарових поїздах поспішних ч. 3163 і 3166 на шляху Ворохта-Кєресємєзе. При поїздах товарових поспішних ч. 3163 і 3166, котрі мають у Ворохті безпосереднє получєнє з поїздами сезонними ч. 3115 і 3116, переходячими від 1. червня до 15. верєсєня поміж Станіславовом а Ворохтою, заведено рух особовий на шляху Ворохта-Кєресємєзе також на час від 1. червня до 15. верєсєня с. р. включно. Час від'язду сих поїздів з поодиноких стацій подано осібним оповіщенєм.

Перестанок «Солинка» лежачий на шляху вузкаторової залізниць Новий Лупків-Тєсна, уладженій дотепер тільки для руху особового, отворєно з днем 1. червня с. р. для руху в наборах ціловозових.

— **Дрібні вісти.** Габриєля Запольска підписала вже контракт з дирекцією львівського театру, де вступила яко артистка. — В Кракові перебуває від кількох днів гість зі Швеції кн. Павло Ольфа, що хоче познакомити ся із новішим тутешнім суєспільним устроєм. — Адам Людвіг, баритоніст, ученик дрездєньської школи, виступить в понеділок 12. с. м. з концертом у Львові. — Живцем згоріла ціла родина при пожежі одної хати в Пекіні, хінської столиці. — В Коломиї зарисувала ся небєспєчно ратушева вежа. Замкєно там склеп рукавичника, що був у сій вежі. — До 31. т. м. приїхало до Криниць 31. кушільних гостей.

Наука, штука, література.

— **Дзвінок ч. 11.** з 5. червня 1899 містить: Настунина пригода — Стефан Пятка. На спомин Тараса Шевченка — П. Сич. Казки братів Грімів. 2. Доктор Всєзнайко — пер. Ост. Макарушка. На чужій стороні — І. Спілка (далі).

Телеграми.

Відень, 10. червня. Вчєра пополудни явив ся Кольман Сель опять на авдиєнції у цісаря. Угорські ресортіві міністри приїздять нині рано до Відня. Вчєра о годині 1. пополудни загостив Сель до міністерства внутрішних справ і довше конферовав з гр. Туном. В годину пізнійше ревізитовав гр. Тун Селя в палаті угорського міністерства. Видко з всего, що формальна сторона компромісу готова, а з прибутєм угорських міністрів почнуть ся мериторичні переговори. (Оправ-

далось те, що ми предсказували перед трема тижнями. Прим. Ред.)

Відень, 10. червня. Точки компромісу задержано в тайні. Імовірно однак, що гр. Тун уступив в дечім з банкової справи, а Сель з речинця угоди. В понеділок здасть Сель справу з довершеного компромісу угорському соймови.

Відень, 10. червня. Про скликанє парламенту на червень для парламентарного трактованя угоди тут ніхто не думає, знаючи успособленє лівци в сій справі. По переведеню угоди через угорекій сойм гр. Тун з конечности приминить до неї § 14.

Пешт, 10. червня. Пештенські дневники потверджують вповні вість, що компроміс довершений. Рівнож провіряють они, що для переведеня угоди австрійскій парламент не буде скликаний.

Рим, 10. червня. На прийнятю голяндских богомольців жалував ся папа в довшій річи на те, що за старанєм тих, що заволоділи Римом, виключено з гагської конференції короля мира, римского папу, наслідника Христа, що приніс мир на землю, голосителя мира і того, що колись був вже роз'ємним судиею межі Німеччиною а Іспанією на запросини великого мужа державного, Бісмарка. В хвили, коли всі народи відчувають потребу обмеженя збройних тягарів, виключають найвисшого Святителя з миро-творної конференції. Се болестне! Я відчуваю дуже сей факт, тим більше, що від 22 літ сиджу в тій палаті яко невольник. Найвисший Святитель церкви не може показати ся на улицах Риму без нараженя себе на обиду. Відрадою для мене є однак та обставина, що на

нідро церкви католицкої приходять безнастанно нові племена і народи. — Тайний консистор відбуде ся на певно 19. червня. Кардиналами будуть іменовані межі иньшими архиеп. Горциї Міссія (Словінець) і звісний з руского синодусекретар de propaganda fide Чієска.

Липско, 10. червня. Німці внесли до саского правительства просьбу, щоби виключено з гірничої академії в Фрайбургу чеських студентів за намірену провокацію німецких своїх товаришів(!)

Париж, 10. червня. Карна палата ршила випустити Пікарта провізорично на волю. Пікарт опустив вже слідчу вязницю. На неділю ухвалено предприняти строгі міри осторожности. Мерів, що спротивили ся плякотованю зрішеня касаційного трибуналу, засуспендовав Діпуй на 4 тиждні.

Брукселя, 10. червня. Генеральна рада робітників ухвалила викликати революційні заворушеня проти проекту закона виборчого.

Софія, 10. червня. Пос. Різів, котрого вибір «Собрание» уневажило, вдер ся силою на салию в часі засіданя. Завізвано поліцію. Межі послами а поліцією почалась бійка на вулачки. Різова виведено з салі розправ, почім засіданє продовжало ся.

Льондон, 10. червня. Чемберлен загрозиць Крігерови репресаліями, наколи би Трансваль не полівив жаданям Англії.

Царгород, 10. червня. Султан Абдуль Гамід мав небезпечно занедужати. Абдуль Гамід упр-вляє Туреччиною від 1876 р.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принимает вклада и выплачує завдатки на рахунок біжучий, принимает до перехованя панери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в річно, депозитар дістає в сталевій касі пандирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим вглядом поробив Банк гіпотечний як найдодітній зардженя. Припис дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимает вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4 1/2% на рік.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайденя!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамскої і для дітий
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсим Вп. Публику, що вирабляє ОБУВУ НЕПРОМАКАЮЧЕ власного винайденя, з всякого рода шкір, як: Обувє мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і во цїнах дуже приступних. — Також принимает до відновленя і направи Кальсші і Плащів кавчукові, всякі гумові приряди як також зельованя обува кавчуком. — Всякі заміспеві замовленя виконує в можливо як найкоротшій часі. — Дякуючи за дотепершні ласкаві вагляди, і поручаючись на дальше, остаю з глубоким поважанєм

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальсшів і плащів кавчукових.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміґраційного руху в 4. актах.

Цїна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сїльського жита.

Цїна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 45 кр. На поchtову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична траґедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Цїна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 55 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

штутка в 5 актах з міського побуту.

Цїна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хорощими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійскій книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезия, ориґінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше узгляднюване артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

принимает замовленя і посередничить в закупні:

Світло церковне
впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилках почт. в цїні по зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **БІНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Иньші товари по умірених цїнах.

78—?

Хорі на легкі

одержать завсїгди певну поміч або пільгу по ужитю мого «Мальтолю», який я винайшов. Кашель, хрипва, астма, флегма, ката, легких і гортанки, дерте в горлі і п. устїють по кількох днях.

Сотки уживають сего средства з найліпшим успіхом, як про се свідчать свїтлі подяки, що надходять кожного дня. Мальтоль не є якимсь тайним средством, але препаратом, витвореним після мого власного способу з екстр. мальт. комп., а продажу сего средства дозволена поліційно і часто поручають его лікарі.

Цїна 3 пушок м. 4,90, 6 пушок м. 9,00, 12 пушок м. 16,00 за гроші або післяплатою.

Фляшка на пробу мар. 2,10.

Wilhelm Bieber Fabrikant des Maltol Königsberg i. Pr.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьскій)

у Львові, ул. Крута ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнішій цїнах.

Рівнож принимает репарації кальсшів. — З провінції вистанє старий оказ на міру.

136